

[Bente Nielsen]

hvad der er fordelene og ulemperne ved den ene eller den anden løsning.

Om Finseninstitutet vil jeg godt sige, at det for patienternes og personalets skyld er vigtigt, at vi kommer frem til en klar beslutning, som vi også kan føre ud i livet inden for nogle relativt korte tidsrammer, så indenrigsministeren kan komme frem med nogle konkrete lovforslag, gerne senere i denne samling, men i al fald så hurtigt som muligt.

Venstre går på dette punkt ind for, at der sker en overflytning af Finsenfunktionerne til rigshospitalets kompleks på Blegdamsvej. Det gør vi først og fremmest, fordi det forslag, der foreligger om forbliven på Strandboulevarden – i hvert tilfælde som det ligger i dag – alligevel kun er en halv løsning. Det er en løsning, som kun kan vare en 10–15 år, hvoraf de første 5 år vil være en periode med ombygninger og nybyggeri og alle de ulemper, der er knyttet dertil. Det løser ikke det endelige problem, idet vi om få år igen vil stå i en beslutningsfase, hvor vi skal tage stilling til, hvorvidt vi skal lade det forblive, hvilket vil koste endnu flere millioner. Derfor synes jeg, at vi lige så godt i dag kan tage endelig og klar stilling til at flytte Finsenfunktionerne ind til Blegdamsvej.

Når vi går ind for flytningen, skyldes det selvfølgelig også, at der vil være en række fordele ved en sådan flytning. Det vil for det første betyde, at de forskellige afdelinger, der er på Finsen, i de tværgående funktioner kan sammenlægges med de tilsvarende afdelinger på rigshospitalet, hvorved en række dobbeltfunktioner kan undgas. Jeg vil gerne understrege, at det her er de almindelige afdelinger på Finsen, jeg taler om, og ikke de specielle kræftafdelinger, som jeg senere skal vende tilbage til.

En sammenlægning og en integrering af de almindelige og de tværgående afdelinger vil også medføre rationaliseringer både med hensyn til besparelser på sengeantallet og med hensyn til økonomien, men samtidig er der en række lægefaglige fordele ved, at lægerne på Finsen får et tættere samarbejde med deres kolleger på rigshospitalet. De højt specialiserede læger på Finsen vil kunne trække på læger fra andre ekspertområder og samtidig tilføre andre områder på rigshospitalet noget af deres ekspertise. På denne måde tror jeg at både rigshospitalet og Finsen kan tilføre hinanden noget godt, samtidig

med at vi kan få en endnu bedre patientbehandling.

Vi får også ved den her skitserede løsning en bedre samordning af den basale kræftforskning i Danmark, og det tror jeg egentlig også på længere sigt vil være til gavn både for patienterne og for det danske forskningsmiljø på det område.

Det er klart, at der samtidig med en sådan overflytning er en del problemer. Dem må vi få løst. Vi skal her huske på, at der er tale om nogle meget følsomme patientgrupper, nogle meget tunge patientgrupper, som vi er forpligtet til at tage et meget stort hensyn til. Det drejer sig bl.a. om ca. 100.000 ambulante behandlinger årligt, hvor behandlingen i dag foregår ude på Strandboulevarden. Det er altså ikke noget, man sådan lige overfører uden at have planlagt det i detaljer.

Derfor vil vi fra venstres side lægge megen vægt på, at overflytningen af Finsen til rigshospitalet kan ske samlet, og at Finsen så vidt muligt kan bevares som en enhed – gerne med en eller anden form for selvbestemmelse – inden for rigshospitalets rammer. Det betyder, at det er meget vigtigt, at de kliniske funktioner bevares i nær tilknytning til behandlingsfunktionerne og til selve radiumstationen, så de mange kræftpatienter kan føle sig trygge og ikke bliver kostet rundt på hele Blegdamsvejområdet.

Jeg har dog her en stor tiltro til, at ledelsen på rigshospitalet er klar over disse problemer og vil tage hensyn til dem i deres detaljplanlægning og er meget indstillet på at løse dem.

Jeg finder det også af meget stor betydning, at den specialuddannelse for plejepersonalet, som i dag findes på Finsen, kan bevares, også selv om funktionerne flyttes over i det store rigshospitalskompleks, for kræftpatienterne, de meget følsomme, de meget tunge kræftpatienter kræver en speciel behandling, kræver en meget omhyggelig behandling. Det er overordentlig vigtigt, at de får en optimal pleje i trygge omgivelser, og det kræver utrolig meget af personalet.

Til sidst vil jeg godt endnu en gang understrege, at en løsning vedrørende Finseninstitutet er meget påtrængende, og jeg håber, at den debat, vi har her i dag, vil munde ud i nogle klare signaler til indenrigsministeren, så indenrigsministeren i løbet af kort tid kan fremsætte de nødvendige konkrete lovforslag.